

kommer der en Tilstand, hvor Befolkningen siger: Nei, det ville vi ikke have med at gjøre, naar vi kunne undgaa det, og al den Uleilighed og Besvær, det vil medføre, ville vi ikke underkaste os. Sammenligningen mellem Lydsk og Dansk passer saaledes slet ikke. Derksom Lovgivningsmagten i Danmark gav en Lov, der indførte Systemet ved Tvang, saa har den ærede Minister utvilsomt Ret i, at saa vilde Danske vistnok kunne gennemføre det, naar Lydsk kunne gennemføre det; men Forholdet er ikke det samme, naar det indføres paa det ene Sted ved Tvang, men paa det andet Sted ikke. — Naar man nu vilde spørge, om man da ikke kunde sige den ærede Minister og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ved at lade Sagen gaa til et Udvalg, saa tror jeg, naar jeg spørger min store Lytt og Kjærlighed til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), for hvem jeg, naar jeg kunde opfylde et hjært Ønske af ham, kunde gjøre Meget ogsaa i denne Sag, alligevel ikke, at vi gjøre Ret deri, fordi jeg mener, at Meningen med at nedfætte et Udvalg bør være, at dette Udvalg skal kunne give værdifulde Bidrag til Sagens Belysning. Jeg antager nu ikke efter det Tidspunkt, hvorom her er Tale, og efter den Tid, der er tilbage, som dog kun vil kunne blive meget ringe, og selv om den bliver lidt længere end 2 Dage, ikke vil kunne blive meget lang, og efter de bevægede Forhold, hvorunder vi i det Hele leve, at der vil kunne blive enten Tid eller Leilighed for Medlemmerne i Udvalget til saaledes at sætte sig ind i Behandlingen af en saadan Sag, at det vil kunne bidrage betydelig til Sagens Belysning i det Hele. Naar man desuagtet nedfætter et Udvalg, der kommer med en Betænkning, om hvilken de Fleste ville sige: Det kunde være sparet, — som den høitærede Conseilpræsident sagde forleden Dag om Andres Laler — det havde ikke behøvedes at nedfætte et Udvalg i denne Sag, saa tror jeg, at vi vare bedre tjente med ikke at have nedfat noget Udvalg. Vi vække Forventninger, som jeg antager, at Udvalget ikke vil kunne tilfredsstille, og derfor mener jeg, at Sagen vil være mere klar og ligge bedre for overfor Valgerne og overfor Befolkningen i det Hele til den kommende Tid, naar vi ikke gaa videre med Loven for Diebliffet. Det er denne Mening, jeg har om Sagen, og jeg agter at følge den ved min Afstemning.

Kruse: Det er vanskeligt efter et saa veltalende Foredrag at fortsætte Diskussionen om det samme Emne. Ikke desto mindre skal jeg dog forsøge paa at opfylde, hvad jeg antager for min Pligt i denne Sag. Jeg skal først udtale mig om selve Sagen, som foreligger os, og bagefter gaa over til at omtale nogle i Sagen under Diskussionen faldne Udtalelser. Det vilde være urigtigt, om jeg vilde betegne mig som en Mod-

stander af Meterystemet. Dette har jeg aldeles ikke Grund til at være. Dette System er jo under Fremgang gjennem Europa, det har allerede naaet et Stykke Bei, og jeg vilde aldeles ikke anfæ det for urimeligt, om det naaede noget videre og ogsaa naaede os. Men naar jeg ikke desto mindre vil udtale mig imod det foreliggende Lovforslag, saa er det, fordi jeg finder Lovforslaget uagtet den høitagtede Indenrigsministers Udtalelser i Diebliffet at være aldeles ubetimeligt. Denne Ubetimelighed ligger for mig i, at denne Sag favner Alt, hvad den skulde have til Baggrund i hele den store, menige Befolkning Landet over. Man vil maasse her møde med den Indvending, at det Samme var Tilfældet overfor Forandringen af vort Pengeystem, men jeg tror, at Sammenligningen i den Henseende halter paa ethvert Punkt, hvilket jeg dog ikke nærmere skal gaa ind paa at vise. Det forekommer mig derfor, at, før der kan blive Tale om at vedtage nogen som helst Lovbestemmelse angaaende Indførelse af Meterystemet, maa der være sket en ganske anden Forberedelse dertil, end der er sket hidtil. Denne Forberedelse kan tænkes ad adskillige Veie, hvad jeg kun i Forbigaaende skal pege paa. Dels vil det jo have overmaade stor Betydning, at Sagen diskuteres Landet over saavel paa offentlige Møder som ved andre Leiligheder, dels vil det have en overmaade vigtig Indflydelse, naar den hidtil frivillige Brug af Systemet fortsætter sin Bei og, som den høitagtede Indenrigsminister, saa vidt jeg hørte, udtalte sig, borer sig ind i Samfundet. Den høitærede Indenrigsminister oplyste, at dette System allerede finder sin Anvendelse i adskillige offentlige Institutioner, saasom Postvæsenet og Statistikken. Naar dette nu allerede er i sin Orden, saa at der altsaa Intet kan indvendes derimod i nogen officiel Henseende, saa ser jeg ikke, hvad der skulde være til Hindrer for, at man fortsatte denne Indførelse af Systemet paa Omraader, hvor det har hjemme og kan gjøre Nytte fremdeles, og dermed vil Beskjendtskabet til det ogsaa omsider naae ned i andre Lag af Samfundet, hvorved disse altsaa ville

Rettelser.

- Sp. 2622, L. 19—20 f. n.: „hvori der er brugt gauffe det samme Udtryk, nemlig det berømte Ord: „indtil“, læs: „hvori der er brugt gauffe den samme Udtryksmaade, dog ikke det berømte Ord: „indtil“.“
- 2632, L. 18 f. n.: „Side 68“ læs: „Side 158“.
- 2634, L. 28 f. o.: „paatentt Systemets Indførelse“ læs: „tilladt Systemet“.
- 2634, L. 29 f. o. indstrykes: „Frankrig“ efter „Belgien“.